

### บทที่ 3

## การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการกลึงปอกเพื่อประหยัดเวลาหรือค่าใช้จ่าย (OCT Version 1.0)

### 3.1 ขั้นตอนวิธีการในการพัฒนาโปรแกรม

การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการกลึงปอกเพื่อประหยัดเวลาหรือค่าใช้จ่าย เริ่มด้วยการศึกษาถึง ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของการกลึงปอก และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ต่อจากนั้นจึงหา แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับนำมาคำนวณ เพื่อค่าความเร็วในการตัด อัตราการป้อนที่เหมาะสม ที่สุดสำหรับการกลึงปอก จากการพิจารณาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของตัวแปรต่างๆ ปรากฏว่าเป็น รูปแบบของโปรแกรมเชิงเส้นไม่ตรง (nonlinear programming) หลังจากที่เราได้แบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ตามที่ต้องการแล้วจึงเริ่มพัฒนาโปรแกรมเพื่อหาคำตอบ โดยภาษาที่ใช้ในการพัฒนา โปรแกรมนี้จะใช้ Microsoft visual basic 6.0 สำหรับค่าคงที่ต่างๆ ของสมการอายุคมมีดจะเก็บไว้ใน ฐานข้อมูลของ Microsoft access 97

เมื่อพัฒนาโปรแกรมเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะนำโปรแกรมดังกล่าวมาคำนวณตามสถานะการที่ สมมุติขึ้น แล้วนำคำตอบที่ได้จากโปรแกรมมาเปรียบเทียบกับผลการคำนวณโดยวิธีปกติซึ่งได้ใช้ โปรแกรม Lingo version 7.0 ของบริษัท Lindo Systems ,Inc.ช่วยในการคำนวณหาคำตอบในส่วน ของสมการเชิงเส้นไม่ตรง ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นส่วนของการทวนสอบการทำงานของโปรแกรมที่ได้ พัฒนาขึ้นว่าสามารถหาคำตอบได้ถูกต้องตรงตามทฤษฎี

หลังจากทดสอบการทำงานของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้วขั้นถัดไปเป็นการ ทดลองนำค่าที่ได้จากโปรแกรม คือ ค่าความเร็วในการตัด อัตราการป้อนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับ การกลึงปอก ไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อเปรียบเทียบดูว่าค่าที่คำนวณได้ตามทฤษฎี สามารถนำไปปฏิบัติ จริงได้หรือไม่ การปฏิบัติได้จริง หมายความว่าใบมีดไม่แตกหักในทันทีที่สัมผัสกับชิ้นงาน และคำนวณ ว่าอายุของคมมีดจากการปฏิบัติจริงมีค่าเท่าไร การแตกหักหรือสึกหรอของคมมีดมีลักษณะอย่างไร

ในส่วนต่อไปจะเป็นการนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้งาน โดยส่วนแรกจะเป็น การวิเคราะห์ความไวของตัวแปรทุกตัวที่ป้อนเข้าโปรแกรม เพื่อดูว่าตัวแปรแต่ละตัวมีผลอย่างไรต่อ ค่าความเร็วในการตัด และอัตราการป้อนที่เหมาะสมที่สุดทั้ง 2 กรณีของเป้าหมายเชิงเศรษฐศาสตร์ คือ เพื่อต้องการให้ต้นทุนต่อชิ้นต่ำสุด (minimum cost per piece) หรือเพื่อต้องการให้เวลาต่อชิ้นต่ำสุด

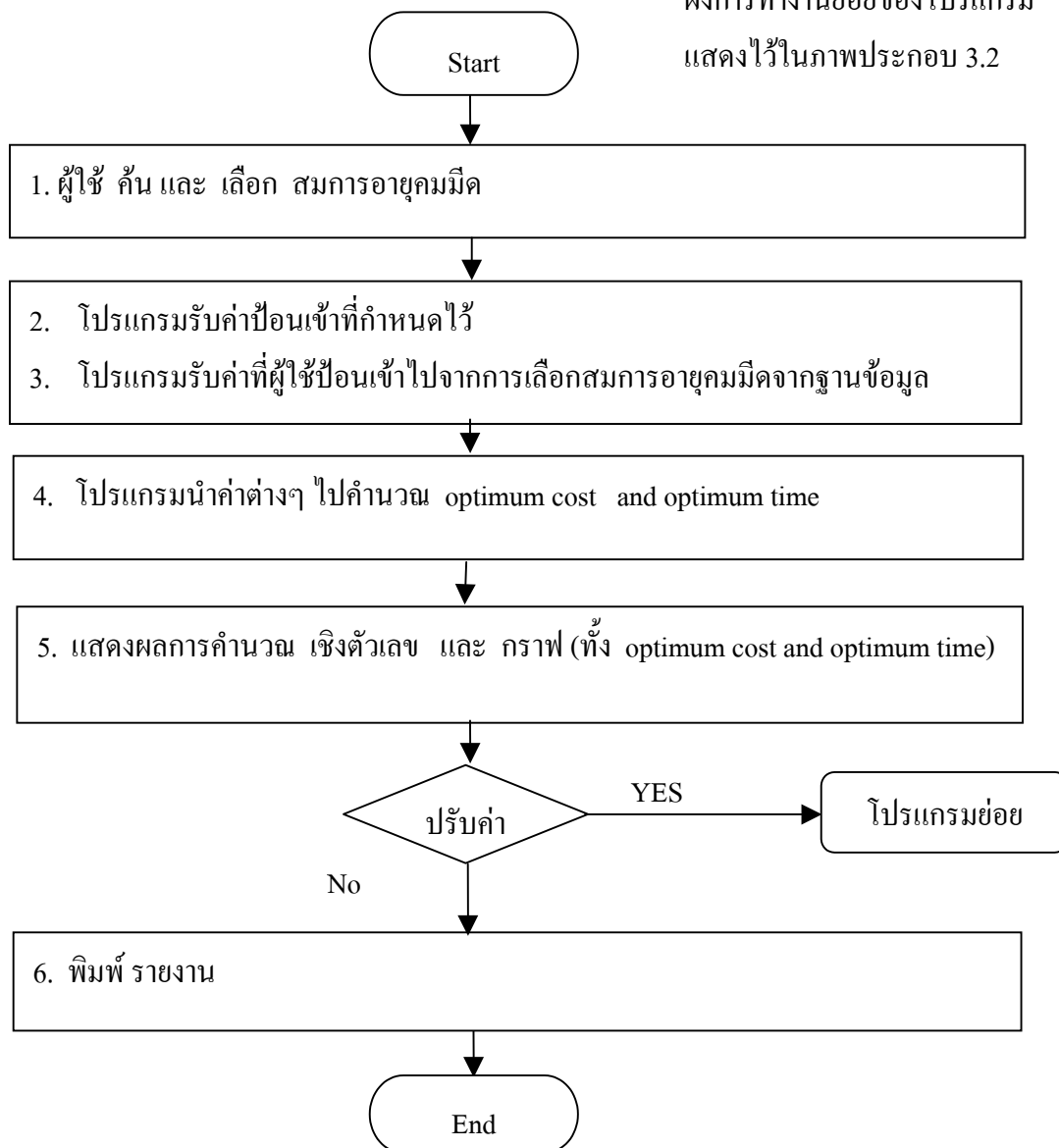
(minimum time per piece) ในส่วนที่สองจะเป็นตัวอย่างการนำโปรแกรม OCT Version 1.0 ไปประยุกต์ใช้สำหรับช่วยตัดสินใจเลือกใช้สภาวะการตัดที่เหมาะสม

ซึ่งขั้นตอนในส่วนของการพัฒนาโปรแกรม OCT Version 1.0 จะประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อยๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ผังการทำงานของโปรแกรม
- (2) การออกแบบฐานข้อมูล
- (3) รูปแบบทางคณิตศาสตร์ในการคำนวณของโปรแกรม

### 3.2 ฟังก์ชันการทำงานของโปรแกรม OCT version 1.0

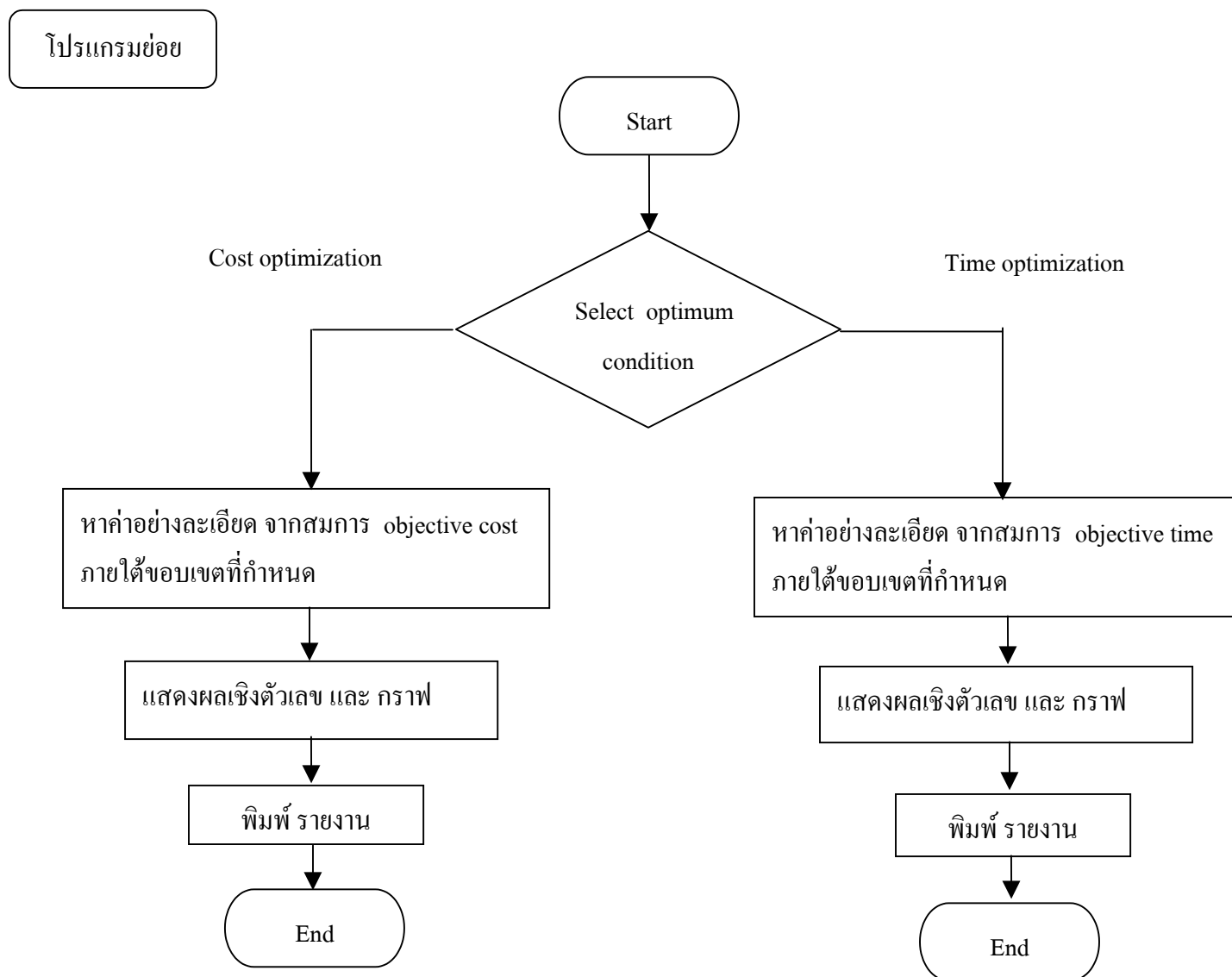
ฟังก์ชันหลักของโปรแกรม  
แสดงไว้ในภาพประกอบ 3.1 และ  
ฟังก์ชันย่อยของโปรแกรม  
แสดงไว้ในภาพประกอบ 3.2



หมายเหตุ ผลการคำนวณ เชนงตัวเลข ประกอบด้วย

1. Objective function of optimum cost and optimum time.
2. speed , feed , Ftang , Frad ,Ffeed , power, torque , tool life , machining time
3. Error if value out of range by compare in config option.

ภาพประกอบ 3.1 ฟังก์ชันหลักของโปรแกรม OCT version 1.0



ภาพประกอบ 3.2 ฟังก์การทำงานย่อยของโปรแกรม OCT version 1.0

### 3.3 การออกแบบฐานข้อมูล

ฐานข้อมูลสำหรับเก็บค่าคงที่ต่างๆ ภายในโปรแกรม จะใช้ Microsoft access 97 เป็นไฟล์ของฐานข้อมูล

โดยประกอบไปด้วย 2 Table หลักคือ

1. TABLEFORCE ซึ่งเป็นตารางที่เก็บค่าคงที่ต่างๆ สำหรับใช้ในการคำนวณแรง  $F_{\tan g}$   $F_{rad}$  และ  $F_{feed}$

ซึ่งประกอบไปด้วยรายการดังต่อไปนี้

<u>ID</u>	WorkMaterial	ToolMaterial	Coolant	et0	eft	edt	er0
-----------	--------------	--------------	---------	-----	-----	-----	-----

efr	edr	ef0	eff	edf	Comment	Refer
-----	-----	-----	-----	-----	---------	-------

2. TABLETOOL ซึ่งเป็นตารางที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับ tool life และค่าคงที่ต่างๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยรายการดังต่อไปนี้

<u>ID</u>	WorkMaterial	ToolMaterial	ToolCost	Coolant	TooLife_Criteria	K	xv	xf	xd
-----------	--------------	--------------	----------	---------	------------------	---	----	----	----

Comment	Refer	EdgePTool
---------	-------	-----------

หมายเหตุ EdgePTool คือ จำนวนฟันของใบมีด กรณีเป็นเม็ดมีด หรือจำนวนครั้งที่สามารถลับได้ ก่อนที่จะทิ้งใบมีดไปในกรณีของใบมีด HSS

จากการวิเคราะห์ควรจะจัดการออกแบบฐานข้อมูลโดยการทำให้ อยู่ในรูปของ normal form ระดับที่ 3 (3NF) เพื่อลดข้อผิดพลาดในการ เพิ่ม ลบ และ แก้ไข

ดังนั้นจึงได้แยก TABLETOOL ออกเป็น 4 ตารางดังต่อไปนี้

1. TABLETOOL
2. TABLEREFER
3. TABLECOOLANT
4. TABLETOOLCOST

โดยแต่ละ ตารางจะประกอบไปด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

TABLETOOL

<u>ID</u>	WorkMaterial	ToolMaterial	<u>IDCoolant</u>	TooLife_Criteria	<u>IDRefer</u>	K	xv	xf	xd
-----------	--------------	--------------	------------------	------------------	----------------	---	----	----	----

Comment	<u>CodeToolCost</u>
---------	---------------------

TABLEREFER

<u>IDRefer</u>	Refer
----------------	-------

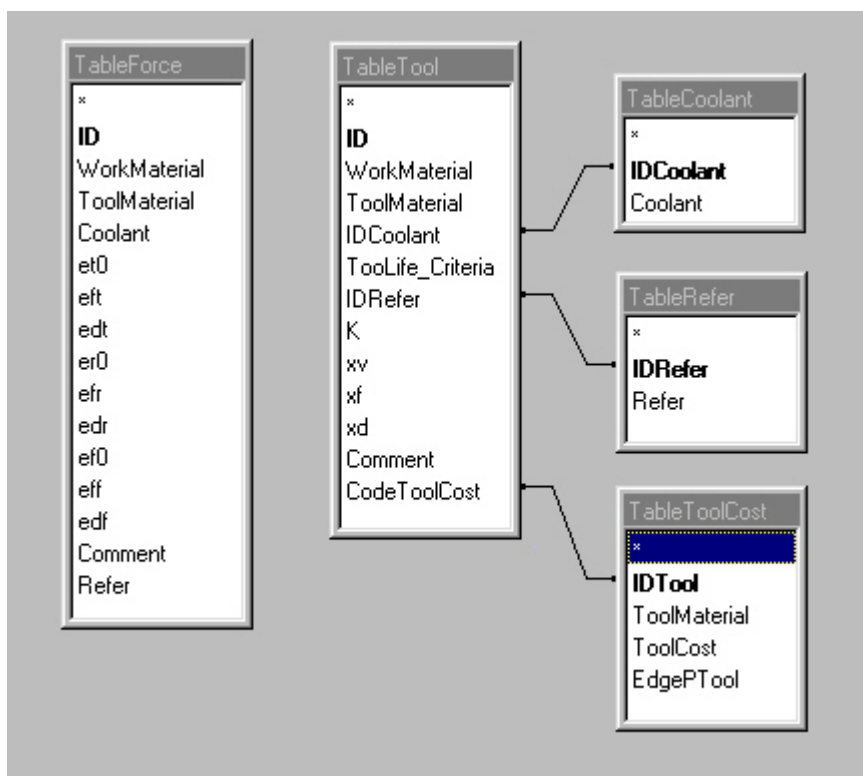
TABLECOOLLANT

<u>IDCoolant</u>	Coolant
------------------	---------

TABLETOOLCOST

<u>IDTool</u>	ToolMaterial	ToolCost	EdgePTool
---------------	--------------	----------	-----------

ความสัมพันธ์ของข้อมูลรายการต่างๆ แสดงในภาพประกอบ 3.3



ภาพประกอบ 3.3 ความสัมพันธ์ของข้อมูลรายการต่างๆ

คำอธิบายข้อมูลในแต่ละตารางมีดังต่อไปนี้

#### TABLEFORCE

ID : เลขที่ลำดับของข้อมูล

WorkMaterial : ชนิดของวัสดุชิ้นงาน

ToolMaterial : ชนิดของใบมีด

Coolant : ชนิดของการหล่อเย็น

et0 : ค่าคงที่

eft : ค่าคงที่

edt : ค่าคงที่

er0 : ค่าคงที่

efr : ค่าคงที่

edr : ค่าคงที่

ef0 : ค่าคงที่

eff : ค่าคงที่

edf : ค่าคงที่

Comment : หมายเหตุ ของค่าคงที่จากการทดลอง

Refer : ที่มาของค่าคงที่จากการทดลอง

#### TABLETOOL

ID : เลขที่ลำดับของข้อมูล

WorkMaterial : ชนิดของวัสดุชิ้นงาน

ToolMaterial : ชนิดของใบมีด

IDCoolant:หมายเลขอ้างอิงสำหรับ ชนิดของการหล่อเย็น

TooLife\_Criteria :เกณฑ์ที่ใช้วัดการสึกหรอของคมมีด

IDRefer : หมายเลขอ้างอิงสำหรับ ที่มาของสมการอายุคมมีด

K : ค่าคงที่ของสมการอายุคมมีด

xv : เลขยกกำลังของความเร็วในการตัด ของสมการอายุคมมีด

xf : เลขยกกำลังของอัตราการป้อน ของสมการอายุคมมีด

xd : เลขยกกำลังของความลึกในการตัด ของสมการอายุคมมีด

Comment : หมายเหตุ ของสมการอายุคมมีด เช่นสถานะที่ทำการทดลอง

CodeToolCost : หมายเลขอ้างอิงสำหรับ ชนิดของใบมีด ราคาใบมีด และ จำนวนฟันของใบมีด กรณีเป็นเม็ดมีด หรือจำนวนครั้งที่สามารถ ลับ ได้ก่อนที่จะทิ้งใบมีดไปในกรณีของใบมีด HSS



## TABLE REFER

IDRefer : หมายเลขอ้างอิงสำหรับที่มาของสมการอายุคมมีด

Refer : ที่มาของสมการอายุคมมีด

## TABLECOOLLANT

IDCoolant : หมายเลขอ้างอิงสำหรับชนิดของการหล่อเย็น

Coolant : ชนิดของการหล่อเย็น

## TABLETOOLCOST

IDTool : หมายเลขอ้างอิงสำหรับ ชนิดของใบมีด ราคาใบมีด และ จำนวนฟัน

ToolMaterial : ชนิดของใบมีด

ToolCost: ราคาใบมีด

EdgePTool : จำนวนฟันของใบมีดกรณีเป็นเม็ดมีด หรือจำนวนครั้งที่สามารถลับได้ก่อนที่จะทิ้งใบมีดไปในกรณีของใบมีด HSS

### 3.4 หลักการทำงานของโปรแกรม

จากทฤษฎีและหลักการเชิงเศรษฐศาสตร์ในการตัดวัสดุที่ได้นำเสนอไปแล้วในบทที่ 2 นั้น สามารถหาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับนำมาคำนวณ เพื่อค่าความเร็วในการตัด อัตราการป้อนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการกลึงปอก ภายใต้เป้าหมายเชิงเศรษฐศาสตร์ในการตัด 2 แบบคือ การเลือกสภาวะการตัดเพื่อให้ต้นทุนต่อชิ้นต่ำสุด (minimum cost per piece) หรือการเลือกสภาวะการตัดเพื่อให้เวลาต่อชิ้นต่ำสุด (minimum time per piece) ได้ดังนี้

การเลือกสภาวะการตัดเพื่อให้ต้นทุนต่อชิ้นต่ำสุด (minimum cost per piece)

$$\begin{aligned}
 C_p &= C_l + C_u + C_s + C_m + C_t \\
 &= (a_0 + a_l)T_l + (a_0 + a_u)T_u + (a_0 + a_s)T_s + (a_0 + a_m + a_d)T_m \\
 &\quad + [(a_0 + a_m + a_d)T_c + (b_0 + b_g + b_d)T_g] / N_w
 \end{aligned} \tag{3-1}$$

$$\begin{aligned}
&= (a_0 + a_l)T_l + (a_0 + a_u)T_u + (a_0 + a_s)T_s \\
&\quad + (a_0 + a_m + a_d)N_p L\pi D / (1000fv) \\
&\quad + [(a_0 + a_m + a_d)T_d + (b_0 + b_g + b_d)T_g] / \{1000fCv^{n+1} / N_p L\pi D\}
\end{aligned}$$

โดยสูตรดังกล่าวข้างต้นมาจาก สมมติฐาน

$$T = Cv^n \quad (3-2)$$

โดยจะส่งผลให้ค่า  $C_t$  มีค่าเท่ากับ

$$C_t = [(a_0 + a_m + a_d)T_d + (b_0 + b_g + b_d)T_g] / \{1000fCv^{n+1} / N_p L\pi D\} \quad (3-3)$$

แต่เราสามารถ ขยายสมการของอายุคมมีดออกไปได้เป็น

$$T = Cv^n f^m d^p \quad (3-4)$$

เมื่อ

$n, m, p$  เป็นค่าที่ได้จากการทดลองซึ่งแตกต่างกันแล้วแต่ละชนิดของวัสดุ ชนิดของใบมีด และสภาพในการตัด

$v$  คือความเร็วที่ใช้ในการตัด (m/min)

$f$  คืออัตราการป้อนที่ใช้ในการตัด (mm/rev)

$d$  คือ ความลึกที่ใช้ในการกลึง (mm)

ซึ่งเราสามารถหาค่า  $C_t$  ใหม่ได้เป็น

$$C_t = [(a_0 + a_m + a_d)T_d + (b_0 + b_g + b_d)T_g] / \{1000Cv^{n+1} f^{m+1} d^p / N_p L\pi D\} \quad (3-5)$$

เพราะฉะนั้นสมการเป้าหมายที่จะทำให้ต้นทุนต่อชิ้นต่ำสุดจะได้เป็น

$$C_p = (a_0 + a_l)T_l + (a_0 + a_u)T_u + (a_0 + a_s)T_s \\ + (a_0 + a_m + a_d)N_p L \pi D / (1000 f v) \\ + [(a_0 + a_m + a_d)T_d + (b_0 + b_g + b_d)T_g] / \{1000 C v^{n+1} f^{m+1} d^p / N_p L \pi D\} \quad (3-6)$$

จากการพิจารณาสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่าส่วนมากประกอบด้วยค่าคงที่ ยกเว้นค่า  $T_l$   $T_u$  และ  $T_s$  ซึ่งจะเป็นฟังก์ชันต่างๆ ที่ขึ้นอยู่กับ  $D$  และ  $L$  แต่ก็เปรียบเสมือนค่าคงที่เพราะทราบค่า  $D$  และ  $L$  ของชิ้นงานซึ่งจากสมการดังกล่าวหากจะหาค่าที่จะให้ค่า  $C_p$  ต่ำสุด จะขึ้นอยู่กับค่า  $v$   $f$  และ  $d$  ที่ใช้แต่จากการพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นได้ว่าค่า  $d$  จะสามารถกำหนดให้เป็นค่าคงที่ได้ เพราะหากค่า  $d$  เพิ่มขึ้นก็จะทำให้ค่า  $C_l$  เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อไปให้ค่า  $C_p$  เพิ่มขึ้นไปด้วย และค่าดังกล่าวติดอยู่เพียง พจน์เดียว ซึ่งแตกต่างจาก ค่า  $v$  และ  $f$  ที่ติดอยู่ 2 พจน์ คือทั้ง  $C_m$  และ  $C_l$  อีกทั้งกำลังก็ไม่เท่ากัน ซึ่งสมการในลักษณะนี้จะเป็น รูปแบบสมการของ non linear ดังนั้นการหาคำตอบของสมการดังกล่าวจะใช้วิธี กำหนดค่า  $d$  เป็นค่าใดค่าหนึ่ง หลังจากนั้นก็ทำการเปลี่ยนค่า  $v$  และ  $f$  ไปเรื่อยๆ โดยอยู่ในช่วงที่กำหนดแล้วนำค่า  $C_p$  มาเปรียบเทียบกับค่าจาก  $v$  และ  $f$  ใดที่ให้ค่า  $C_p$  ต่ำสุด

การเลือกสภาวะการตัดเพื่อให้เวลาต่อชิ้นต่ำสุด (minimum time per piece)

$$T_p = T_l + T_u + T_s + T_m + T_c \quad (3-7)$$

โดยสูตรดังกล่าวข้างต้นมาจากสมมติฐาน

$$T = C v^n$$

โดยจะส่งผลให้ค่า  $T_c$  มีค่าเท่ากับ

$$T_c = T_d N_p L \pi D / (1000 f C v^{n+1}) \quad (3-8)$$

แต่เราสามารถขยายสมการของสมการอายุคมมีคออกไปได้เป็น

$$T = C v^n f^m d^p \quad (3-9)$$

เหมือนกับที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งจะทำให้เราสามารถหาค่า  $T_c$  ใหม่ได้เป็น

$$T_c = T_d N_p L \pi D / (1000 C v^{n+1} f^{m+1} d^p) \quad (3-10)$$

เพราะฉะนั้นสมการเป้าหมายที่จะทำให้เวลาต่อชิ้นต่ำสุดจะได้เป็น

$$T_p = T_l + T_u + T_s + T_m + T_c \quad (3-11)$$

$$T_p = T_l + T_u + T_s + N_p L \pi D / (1000 f v) + T_d N_p L \pi D / (1000 C v^{n+1} f^{m+1} d^p) \quad (3-12)$$

ซึ่งจากการพิจารณาสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่าส่วนมากประกอบด้วยค่าคงที่ ยกเว้นค่า  $T_l$ ,  $T_u$  และ  $T_s$  ซึ่งจะเป็นฟังก์ชันต่างๆ ที่ขึ้นอยู่กับ  $D$  และ  $L$  แต่ก็เปรียบเสมือนค่าคงที่เพราะทราบค่า  $D$  และ  $L$  ของชิ้นงานซึ่งจากสมการดังกล่าวหากจะหาค่าที่จะทำให้ค่า  $T_p$  ต่ำสุด จะขึ้นอยู่กับค่า  $v$ ,  $f$  และ  $d$  ที่ใช้ แต่จากการพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นได้ว่าค่า  $d$  จะสามารถกำหนดให้เป็นค่าคงที่ได้ เพราะหากค่า  $d$  เพิ่มขึ้นจะทำให้ค่า  $T_c$  เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อไปให้ค่า  $T_p$  เพิ่มขึ้นไปด้วย และค่าดังกล่าวติดอยู่เพียง พจน์เดียว ซึ่งแตกต่างจากค่า  $v$  และ  $f$  ที่ติดอยู่ 2 พจน์ ก็คือทั้ง  $T_m$  และ  $T_c$  อีกทั้งกำลังก็ไม่เท่ากัน ซึ่งสมการในลักษณะนี้จะเป็นรูปแบบสมการของ non linear ดังนั้นการหาคำตอบของสมการดังกล่าวจะใช้วิธีกำหนดค่า  $d$  เป็นค่าใดค่าหนึ่ง หลังจากนั้นก็ทำการเปลี่ยนค่า  $v$  และ  $f$  ไปเรื่อยๆ โดยอยู่ในช่วงที่กำหนดแล้วนำค่า  $T_c$  มาเปรียบเทียบกับค่าจาก  $v$  และ  $f$  ใดที่ให้ค่า  $T_c$  ต่ำสุด